

SLUJBA DE ÎNMORMÂNTARE A BINECUVÂNTATULUI ARHIMANDRIT FILOTEU DIN FRĂȚIA SFÂNTULUI MORMÂNT

Sâmbătă, 11/24 iunie 2023, la ora 11, a avut loc slujba de înmormântare pentru odihna sufletului binecredinciosului Arhimandrit Philotheos Vardakis din Frăția Sfântului Mormânt, care a slujit ca vicar episcopal în Provincia Acre – Ptolemaida din Israelul de Nord și care a adormit întru Domnul în seara zilei de joi, 9/22 iunie 2023, după ce a căzut de pe o schelă în timp ce repara zidul Sfintei Biserici Sfântul Gheorghe din Acre.

Slujba de înmormântare a fost condusă de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, care a slujit împreună cu Ierarhi și ieromonahi de la Sfântul Mormânt, în prezența Consulului General al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vlioras, a credincioșilor din Ierusalim și a preoților ortodocși greci de limbă arabă și a poporului credincios, care a venit din comunele din regiunea Acre.

Necrologul a fost rostit de către Părintele Secretar General, ÎPS Arhiepiscop Aristarh al Constantinei, după cum urmează:

Plecarea bruscă și violentă la Domnul a iubitului nostru frate Arhimandritul Filotei, vicar ierarhic al Mitropoliei de Ptolemaida – Acre, ne-a adunat în doliu pentru săvârșirea slujbei sale de înmormântare. Stăm în lacrimi în fața trupului său neînsuflețit, așa cum Domnul a stat în lacrimi în fața mormântului prietenului său Lazăr, mort de patru zile, pe care l-a înviat din morți. Sufletul nostru este cuprins de frică și de lașitate în fața tainei morții, dar niciodată de deznădejde, căci și Domnul nostru s-a temut înainte de moartea

Sa pe cruce și L-a rugat pe Tatăl: „De este cu putință, să treacă de la El paharul acesta”. Lașitatea în fața morții este una dintre patimile omenești de neeradicat, la care Domnul a încuviințat, întrupându-se pentru mântuirea noastră. Înconjurând trupul mort al iubitului nostru frate, suntem „trști pentru despărțire” și auzim cuvintele imnografului: „Mă întristez și plâng când mă gândesc la moarte”.

Totuși, contemplând aceste lucruri ca oameni, nu pierdem din vedere faptul că moartea a fost răscumpărată prin moarte, și anume moartea pe cruce a Fiului lui Dumnezeu, Dumnezeu-om Iisus Hristos. Domnul nostru a acceptat de bunăvoie moartea și, prin moartea Sa, a răscumpărat moartea noastră. El a murit ca om și a înviat ca Dumnezeu-om. Viața a răsărit din mormânt, mormântul a strălucit de viață. În puterea și lumina Învierii lui Hristos, moartea este doar separarea sufletului de trup. Este somn. Moartea este somnul celor care dorm în nădejdea învierii. Așa cum spune Sfânta Scriptură: „cei din morminte vor auzi glasul Lui”. Cei care cred în Hristos trec la viața veșnică în suflet și în duh și se bucură de bucuria lucrărilor necreate ale Sfintei Treimi.

Mișcat de această credință, iubitul nostrum frate răposat, născut în 1962, a părăsit orașul natal Charakas, Monofatsiou, Heraklion, din Creta, la vârsta de doisprezece ani și a venit în Țara Sfântă, în Patriarhia Ierusalimului. A studiat la Școala Preoțească de pe Sfântul Sion cu o grijă și o conduită excelentă și demnă de laudă – vorbitorul l-a avut ca elev timp de șase ani. După absolvire, a acceptat schema monahală în 1979 și s-a alăturat Frăției Sfântului Mormânt. A slujit inițial ca diacon și apoi ca ieromonah în diferite slujbe care i-au fost încredințate, cum ar fi cea de egumen de Beit Jalla, egumen al Sfintei Mănăstiri a Sfântului Haralambie, egumen la Hozeva și egumen la Haifa. A fost trimis de Patriarhie pentru studii teologice la Belgrad și, după ce s-a transferat la alte universități, a absolvit Școala Teologică a Universității din Salonic.

În anii 2001 și 2002 a fost reprezentant patriarhal al Mitropoliei de Ptolemaida – Akris, iar din anul 2003 până la moartea sa a fost vicar al acestei mitropolii, având sub responsabilitatea sa duhovnicească și pastorală douăsprezece comune: Acre, Abelin, Sakhnin, Kufr – Yasif, Kufr Smea, Rame, Pkea, Sfaamer, Baane, Zdeide, Tarshiha și Maker. În aceste comune a dezvoltat, în consultare cu Patriarhia, timp de peste douăzeci de ani, o remarcabilă și lăudată lucrare pastorală de cateheză duhovnicească ortodoxă și o lucrare excelentă de predare a muzicii bizantine de către un grup de cântăreți și cântărețe bizantine, aducând smerenie și pocăință în sufletelor credincioșilor în liturghiile patriarhale de la Tabor, Nazaret și altele. A fost apreciat și iubit de toți.

Principala sa preocupare a fost demnitatea casei lui Dumnezeu și de aceea ne putem ruga pentru el spunând: „Sfințește-i, Doamne, pe cei ce iubesc vrednicia casei tale”. În această lucrare, a fost întrerupt prematur de moarte, când a căzut accidental de pe schela de pe care construia cu propriile sale mâini zidul Sfintei Biserici Sfântul Gheorghe din Acre. Întrebându-mă de ce i s-a întâmplat așa ceva, am spus că „nebănuite sunt căile Domnului”. Numai Domnul știe!

Cu toate acestea, am găsit mângâiere amintindu-ne că în anul 1979, Arhimandritul Modest și-a găsit moartea, chiar după ce a salvat un pelerin în timpul pelerinajului de Bobotează, în râul Iordan. În anul 1990, egumenul Sfintei Mănăstiri Hozeva, Arhimandritul Antonie, în timp ce repara nartexul bisericii, și-a găsit moartea din cauza unei alunecări de pietre care l-a acoperit. Sfântul Atanasie Athonitul și-a găsit moartea, împreună cu alți călugări, sub cupola prăbușită a catoliconului Mănăstirii Marea Lavră, pe care urcase pentru a o inspecta.

Comemorând cu vrednicie faptele sale bune în cadrul slujbei de înmormântare de astăzi, îl rugăm pe Preaînaltul să îl ia în seamă și să îl ierte ca pe un om care a păcătuit cu voie sau fără de voie și să îi așeze sufletul printre cei credincioși

și drepti în Rai. Amin”.

Defunctul a fost însoțit de ÎPS Arhiepiscopii Teofan al Gerassei și Macarie al Qatarului, și de toți cei prezenți la slujbă la locul înmormântării sale în Cimitirul de pe Sfântul Sion.

Veșnica lui pomenire!

Din partea Secretariatului-General